
17. Søndag efter Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

17. Søndag efter Trinitatis	4
17. SØNDAG EFTER TRINITATIS	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

17. Søndag efter Trinitatis

17. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Prædikedag 17. SØNDAG EFTER TRINITATIS

Prædikedato 05. oktober 1941

Prædiketekst Lukas 14,1-11

Prædikested Vedersø Kirke

Prædiken ID P051041-01

Kilde (Med Ordets Sværd, 10-17)

17. Søndag efter Trinitatis.

Naa, Børn, saa skal I konfirmeres. Og hvad betyder det? I svarer vel sagtens pænt og lydigt, at det betyder Bekræftelse af jer Daabspagt. Det er udmærket. Der er bare den Mangel ved det, at I hverken ved, hvad Bekræftelse eller hvad Daabspagt betyder. Det gør nu heller ingenting. Der foregaar meget her i Kirken, som vi ikke ved, hvad betyder, og som betyder meget for os alligevel. Saadan skal det være i en Kirke.

Men I ved, I er døbt. Da I var bitte smaa, tog jer Mor jer og lagde jer i Jesu Arme, og da lovede han, at han vilde være gode Venner med jer alle Dage indtil Verdens Ende. Nu her i Dag, da mindes vi det. Vi tør tro, han er her og siger "Ja, det vil jeg", og I siger ogsaa Ja til ham: Vi vil ogsaa være gode Venner med dig. Aah, Gud give, I mine kære Børn, at det maa lykkes.

Man kunde ogsaa kalde Konfirmationen for Kirkens Indvielse af jer til Livet. Nu skal I jo ud at tjene og i Lære, og siden skal I have jer en Kæreste, og saa skal I have eget Hjem. Og saa før I ved af det, saa er det for Resten forbi henede paa Jorden. Men vi vil velsigne jer her i Herrens Hus ved Begyndelsen, for at det kan gaa godt, saa længe det varer.

Begyndelsen, sagde jeg. Ja. I er jo Borgere i to Riger. Jer Mor fødte jer ind i Danmarks Rige, og næsten lige bag efter blev I født engang til, for Daaben kalder vi jo ogsaa en Fødsel, I blev født ind i Guds Rige. Og nu i Dag, naar jeg heroppe ved vort gamle Stenalder, hvor de maaske engang har blotet til Odin og Thor, lægger min Haand paa jeres Hoveder, saa vil jeg bede om, at vor kære Frelser selv vil blande sit Haandtryk med mit, at han selv vil velsigne jer til at bringe jeres Liv som Offergave for vort Fædreland og for vor Tro.

Danmark, kan I høre, hvor det er et smukt Navn. Der er 2 a'er i det, ikke andet end a'er, det er lige som alle Rimene i første Vers af Kong Christian stod ved højen Mast. A det er et prægtigt Bogstav, der baade traller og har Kraft. Danmark det er et tappert Navn, og saa er det ogsaa et glad.

Det er et smukt Land, I bor i. Hør nu, Børn, nu maa I love mig paa jeres Konfirmationsdag ikke at gaa sovende igennem det. Især Bønderne, der gaar saa meget i Naturen, de maa ikke glemme at se den. I maa aldrig holde op med at undre jer over, at Lærken virkelig kan synge saa smukt, som den kan. Og I skal glæde jer over, at Ukrudtet, som I er sat til at slaas med, at det alligevel har saa kønne, kønne Farver, som det har, og dufter saa fint. Saa skal I for Resten drive Sport, cykle lange Ture, lære at svømme, Gud har givet os et rigt Liv, for at vi skal udnytte dets Muligheder, og Danmark har en frisk Himmel og en Masse vidunderligt Vand, man kan næsten ikke faa for meget hverken af det ene eller det andet. Naar I bliver gift, skal I tage ud paa Ture med Børnene, se Bøgeskoven, se Havet, ja, ogsaa Thorvaldsens Museum engang, I skal nyde Danmark, skal I, med alle 5 Sanser. Aah, det er et morsomt Land at leve i, der er ikke een Dag, der er som den anden, Vejret skifter hver Morgen og sommetider en 2-3 Gange om Dagen ogsaa. Og saa er der Aarstiderne. Hør nu, Mor, nu er Viben kommen. Og saa Storstenen. Og nu skal vi have Køerne ud, se det grønne Græs. Og nu blomstrer Lyngen. Og nu gulnes Kornet. Saada! nu knalder det! de stakkels Agerhøns. Saa rusker Stormen hele Landet i Haartoppen, saa det jamrer sig. Og Vinterens hvide Tæppe — at der kan blive saa dødt, hvor der før var saa levende, og blive saa levende igen! For nu begynder vi forfra. Ja, i Danmark sker der noget ustandseligt: Det er et levende Land.

Og saa er der Torsk i Havet og Sild i Fjordene og en Masse af Korn over alle Agrene. Der er Mad til os alle sammen i Danmark! Mærk jer bare det! Men vi skal slide for den. Det er skam ogsaa rart.

Og vi vil gerne slide. I skal være stolte af jert Folk, Børn. De danske Bønder har Fantasi. De slaar sig ikke til Ro med, hvad de har vundet og fundet paa. Nej, de hænger i og forbedrer og prøver nyt. Nu har Krigen gjort det vanskeligt med Foderstoffer og Kunstgødning. Ja, men saa laver de Ensilage og hvad ved jeg. De giver ikke op. De lader ikke staa til. Nej, vi skal nok finde paa Udveje. Og de danske Arbejdere, de ser godt ud, og de fører sig bredt i Slaget, for de er frie Mænd og med til at bestemme det hele, og saa er de saa dygtige. Ude omkring i Verden regnes deres Arbejde for noget af det bedste.

Der er en anden Ting, vi skal være stolte af vort Folk for: det kan ikke lide, der sker nogen Uret. Vi øver ikke Pres mod anderledes troende; vi afskyer dem, der forfølger og undertrykker andre Folk. Men vi sørger enestaaende godt for de gamle og de syge og de fattige. Og Skolebørnene skal lære en Masse, og Højskoler er der for de unge. Altsammen for at opdrage os i Aand og Retfærdighed. Og hvis en vrider Halen om paa en Ko, saa staaar der et Brøl fra Gedser til Skagen.

Saa bor vi propert og pænt. Og omgaas roligt med hinanden.

Men der er noget, I skal være meget stoltere af, Børn, og det er, at vi har klarer os i 1000 Aar. Vi er kun et lille Folk, og der er mange, der har slikket sig om Munden efter os. Men vi er sejge. Vi kommer sent, men saa kommer vi. Kan I huske Hamlet? Kan I huske Uffe? Det er længe siden, siger I. Ja, men det er det samme Folk. I 1864 erobrede Tyskerne Sønderjyderne fra os, og i over 50 Aar [gjorde de alt, hvad de kunde, for at gøre dem tyske.] var de under Tyskland. Men ved I, hvad Sønderjyderne gjorde. De blev ved at være danske. Det er knusende godt gjort.

Den 9de April da kom Tyskerne her ind i Landet, og vi var slet ikke forberedt. Men de unge Soldater de sprang ud i Krigen med saadan en Appel, lige som naar Vikingerne sprang ombord paa Snekkerne for 1000 Aar siden.

Og saa har vi en Konge nu, han er over 70 Aar, men I kan stole paa, at han ved, hvad det er at være Konge. Det er lige fuldt Alvor for ham at være dansk og at være Kristen. Ham skal I have Ærbødighed for, og ham maa vi prøve allesammen at ligne.

Saa meget godt har jeg kunnet fortælle jer om jert Fædreland, og meget meget mere kunde der føjes til. Men nu er det kommen i Nød. For første Gang i 1000 Aar er det ikke frit mere. Derfor holder vi dobbelt saa meget af det nu. Og vi vil allesammen anstrenge os for, at det kan blive frit igen og værdigt til at være frit. Og hvis vi er blevet fejge og lækkersultne og har glemt at tro paa Gud, saa vil vi vende os til ham igen og bede ham give os vor gamle Tro og dermed vort gamle Mod og vor gamle Offervilje.

Vær stolte af, Børn, at I skal være med til at genskabe Danmarks Frihed og Ære. Lov Danmark i Dag, at I vil være vort Fædreland tro og gøre for det, hvad der er nødvendigt.

Det var jert jordiske Fædreland. Men vi har jo ogsaa et i Himlen. I er døbt ind i Guds Rige. Hvad er det for et? Hvor ligger det?

Det ligger alle Vegne, hvor Mennesker tror paa Jesus. Hvor vi lærer af ham, hvordan Gud vil, at vi skal leve vort Liv, og hvor han hjælper os til at leve saadan, at han kan rejse os op af Graven, og føre os ind i sin glade Himmel.

Se, det er jo en stor Dag for jer, denne her, og maaske nogen af jer kan mærke, at Jesus selv er iblandt os. Og naar vi nu er konfirmeret, saa tager vi hjem, og naar Festen er endt, gaar vi ud i Livet. Og der møder vi Djævelen.

For nu skal I jo til at lære saa mange Ting. I skal lære at ryge Cigaretter, hvis I da kan faa fat paa nogen, at gaa til Stævnemøde, at forsørge jer selv, og tusinde andre Ting, store og smaa. Og Djævelen vil saa gerne have Lov til at være med til at lære jer det hele.

Han vil lære jer at snyde med jert Arbejde, han vil undervise jer i Fuldskab og Slagsmaal, han vil lære jer at grine ad beskidte Udtryk og uartige Historier, oh, han er saa dygtig i de utroligste Ting.

Men ved I, hvad I skal. I skal ikke være bange for at være med, hvor der foregaar noget. I skal bare vide Grænsen. Jeg siger bare, men det er nu ikke bare, det er det sværeste i Verden. Men vi bliver heller aldrig til noget, hvis vi aldrig møder det svære.

I skal vide Grænsen. Vide, hvor langt I gør Ret i at sige Ja, og hvornaar I skal sige bestemt Nej. Og Kristus skal hjælpe jer med at staa fast. Glem ham aldrig. Husk, han er *allestedsnærværende*. Hans Øjne følger jer. Og han lytter efter, om I ikke sender ham en Bøn.

I kan altid bede til ham. Naar I er alene og midt mellem Folk. I kan bede med Fadervors Ord, og I kan bede med jere egne, og I kan bede med bare et Hjertesuk. I skal kaste en Tak op til ham, naar I er rigtig glade, I skal gøre det til en ordentlig Skik at sende ham jere Tanker, før I sover ind om Aftenen. Og I skal huske, I aldrig kan komme i saa stor Nød, at han jo ikke kan høre jer, ile jer til Hjælp, bevare jer. Og I kan aldrig falde saa dybt og forvilde jer saa langt fra ham, at han jo ikke er rede til at løfte jer og hente jer, blot I længes efter det og beder ham om det.

Nu ser jeg paa jer, mine Dreng og Piger. Hvem af jer mon skal blive gamle Mænd og Koner, og hvem af jer maaske dø unge? Og hvordan mon dog jeres Skæbner skal blive?

Det gør ikke saa meget, bare I kan følge hans Ord i Dag om at sætte sig længere ned, eje det glade Tjenersind, der ikke tænker paa sig selv, men altid paa andre ogsaa, saa at det at dø kan blive, at han siger til os: Ven, sæt dig højere op. Gud velsigne jer til at blive danske kristne Mænd og Kvinder, der baade i Livet og i Døden ved, at

jeg være vil,

o Jesus mild,

hvor du mig helst vil have.